

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิเคราะห์ผล

งานวิจัยนี้เป็นการผลิตลูกบอลฉนวนแก้วกลบจำเป็นที่จะต้องผสมวัสดุบางอย่างเพื่อเพิ่มความทนทานและความหนาแน่นของผลิตภัณฑ์ เนื่องจากแก้วกลบเป็นวัสดุที่มีความหนาแน่นต่ำ มีการฟุ้งกระจายสูง จึงไม่เหมาะในการที่จะบรรจุทุกชั้นส่ง งานวิจัยนี้เลือกใช้ดินดำเพราะมีความบริสุทธิ์ของดินสูง จึงไม่มีผลกระทบต่อเนื้อเหล็ก มีความหนาแน่นสูง เมื่อผสมกับแก้วกลบจะเพิ่มความหนาแน่นให้แก่ลูกบอลฉนวน ลดการฟุ้งกระจายของผลิตภัณฑ์ ขณะที่แตกกระจาย ณ อุณหภูมิใช้งาน โดยแบ่งงานวิจัยเป็น 5 ชั้น คือ ตอนที่ 1 หาอัตราส่วนที่เหมาะสมในการขึ้นรูปของของผสมแก้วกลบกับดินดำ ผสมกับตัวประสานที่ใช้ ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สมบัติโดยประมาณของผลิตภัณฑ์ลูกบอลฉนวน ตอนที่ 3 สังเกตการแตกกระจายของลูกบอลฉนวนที่อุณหภูมิสูง ตอนที่ 4 หาค่าความทนทานของลูกบอลฉนวน ตอนที่ 5 หาค่าการนำความร้อนของลูกบอลฉนวนและมีส่วนเพิ่มเติมของงานวิจัยอีก 2 หัวข้อ คือ ตอนที่ 6 การทดลองหาสมบัติต่างๆ ของลูกบอลฉนวนแก้วกลบกับแก้วลอยและตอนที่ 7 เปรียบเทียบสมบัติต่างๆ ของลูกบอลฉนวนสองชนิด

4.1 หาอัตราส่วนที่เหมาะสมในขึ้นรูปลูกบอลฉนวนแก้วกลบและดินดำ

4.1.1 ลักษณะของของผสมแก้วกลบกับดินดำ ผสมน้ำ

เพื่อหาองค์ประกอบที่สามารถขึ้นรูปได้ของลูกบอลฉนวน จากการทดลองใช้น้ำเป็นตัวผสมพบว่าให้ผลของขึ้นรูปที่ไม่ดี เนื่องจากแก้วกลบเป็นวัสดุที่ไม่มีความเหนียว ทำให้ไม่มีแรงยึดกันระหว่างอนุภาค จึงต้องใช้วัสดุที่มีความเหนียวอย่างดินดำในปริมาณมากจึงจะขึ้นรูปได้ ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ลักษณะของของผสมแก้วกลบกับดินดำ ผสมน้ำ

ลักษณะการขึ้นรูป	ร้อยละแก้วกลบ ในวัตถุดิบแห้ง	ปริมาณน้ำ (กก./กก.วัตถุดิบแห้ง)
ร่วน บันไม่ได้	30 - 50	น้อยกว่า 0.6
บันได้แต่ไม่เหนียว	30 - 50	0.6 - 0.8
	40 - 50	0.8 - 1.0
บันได้ เหนียว	30	0.8 - 1.0
เหลวบันไม่ได้	30 - 50	มากกว่า 1.0

4.1.2 ลักษณะของของผสมเถ้าแกลบกับดินดำ ผสมแบ่งเปียก

การนำตัวประสานมาใช้เพื่อช่วยในการขึ้นรูปสามารถลดปริมาณการใช้ดินดำได้อย่างมาก คือ แบ่งเปียก ซึ่งมีราคาถูก หาง่าย โดยใช้ร้อยละน้ำแบ่งที่ 5, 10 ในการทำแบ่งเปียก ดังแสดงในตารางที่ 4.2

จากการทดลองพบว่าเมื่อเพิ่มร้อยละเถ้าแกลบมากกว่าร้อยละ 70 ของผสมเถ้าแกลบกับดินดำจะมีเสถียรภาพในการขึ้นรูปลดลงอย่างมาก คือ ไม่สามารถกำหนดได้ว่าจะใช้แบ่งเปียกในอัตราส่วนผสมเท่าใด จึงจะพอเหมาะพอดี บางครั้งใช้อัตราส่วนเท่านี้ขึ้นรูปไม่ได้ พอเพิ่มปริมาณแบ่งเปียกก็เหลวจนขึ้นรูปไม่ได้ อีกทั้งยังจะต้องใช้ปริมาณแบ่งเปียกมากกว่าปกติ โดยปกติของผสมเถ้าแกลบกับดินดำ 1 ส่วน ต้องใช้แบ่งเปียก 1 ถึง 1.2 ส่วน แต่ถ้าอัตราส่วนเถ้าแกลบร้อยละ 80 จะต้องใช้ของผสมเถ้าแกลบกับดินดำ 1 ส่วน ต่อ แบ่งเปียก 1.2 ถึง 1.4 ส่วน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงต้นทุนการผลิตแล้วไม่คุ้มค่า

ตารางที่ 4.2 ลักษณะของของผสมเถ้าแกลบกับดินดำ ผสมน้ำแบ่งร้อยละ 5,10

ลักษณะการขึ้นรูป	ร้อยละเถ้าแกลบ ในวัตถุดิบแห้ง	ปริมาณแบ่งเปียกร้อยละ 5,10 (กก./กก.วัตถุดิบแห้ง)
ร่วน บันไม่ได้	50 - 80	น้อยกว่า 0.8
บันได้แต่ไม่เหนียว	50 - 60	0.8 - 1.0
	70 - 80	1.0 - 1.2
บันได้ เหนียว	50 - 70	1.0 - 1.2
	70 - 80	มากกว่า 1.2
เหลวบันไม่ได้	50 - 70	1.2 - 1.4
	70 - 80	มากกว่า 1.4

4.2 ผลวิเคราะห์สมบัติโดยประมาณของลูกบอลฉนวน

งานวิจัยนี้เป็นการผลิตลูกบอลฉนวนเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมรีดเหล็กหล่อ จากองค์ประกอบของวัตถุดิบที่ใช้พบว่า องค์ประกอบส่วนใหญ่เป็นซิลิกาและอะลูมินาทั้งในแง่แคลบ ดินดำ จากผลวิเคราะห์ (บทที่ 2) แสดงให้เห็นว่าลูกบอลฉนวนหลังจากขึ้นรูปแล้วจะมีสมบัติทนความร้อนสูง จุดหลอมเหลวสูง จึงไม่หลอมละลายลงไปเนื้อเหล็ก

ผลการหาสมบัติโดยประมาณของแก้วแคลบและดินดำและตัวประสาน ในตารางที่ 4.3 เพื่อหาค่าปริมาณของค่าคาร์บอนคงตัวในวัตถุดิบและผลิตภัณฑ์ลูกบอลฉนวนไม่ให้มีค่าเกินร้อยละ 5 (ข้อมูลจากบริษัท ไทยพาวเวอร์ซีพพลาย จำกัด) ซึ่งอาจจะมีผลกระทบต่อปริมาณคาร์บอนภายในเนื้อของเหล็กหล่อทำให้เหล็กที่ผลิตได้ มีสมบัติไม่ดีเพียงพอต่อการใช้งาน จากค่าที่ทดลองได้ (ตารางที่ 4.3) ผลิตภัณฑ์มีค่าของคาร์บอนคงตัวไม่เกินร้อยละ 5 ค่าที่ได้ คือ ร้อยละ 4.72

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์สมบัติโดยประมาณของวัตถุดิบชนิดต่างๆ และผลิตภัณฑ์แก้วแคลบและดินดำ ภาวะปราศจากความชื้น ร้อยละแก้วแคลบ 70 ในวัตถุดิบแห้ง

ชนิดของวัตถุดิบ	แก้วแคลบ	ดินดำ	แป้งมัน	ผลิตภัณฑ์ *
ร้อยละ VM	4.67	13.16	13.06	8.30
ร้อยละ ASH	90.95	84.41	86.44	86.96
ร้อยละ FC	4.37	2.42	0.49	4.72

(*อัตราส่วนวัตถุดิบแห้งต่อปริมาณแป้งเปียกร้อยละ 5 เท่ากับ 1 ต่อ 1)

4.3 ลักษณะการแตกกระจายของลูกบอลจนวนเก้าแกลบและดินดำที่อุณหภูมิสูง (700-800 องศาเซลเซียส)

4.3.1 ลักษณะการแตกกระจายของลูกบอลจนวนเก้าแกลบกับดินดำที่องค์ประกอบต่างๆ กัน

การสังเกตการแตกกระจายที่อุณหภูมิสูง(700-800 องศาเซลเซียส) เพื่อศึกษาลักษณะของลูกบอลจนวนเมื่อถูกกระทบด้วยความร้อนสูงอย่างเฉียบพลัน และความสามารถในการเป็นฉนวนบังอากาศเพื่อไม่ให้อากาศเข้าไปทำปฏิกิริยาการผิวนเหล็กเกิดเป็นเหล็กออกไซด์ จากตารางที่

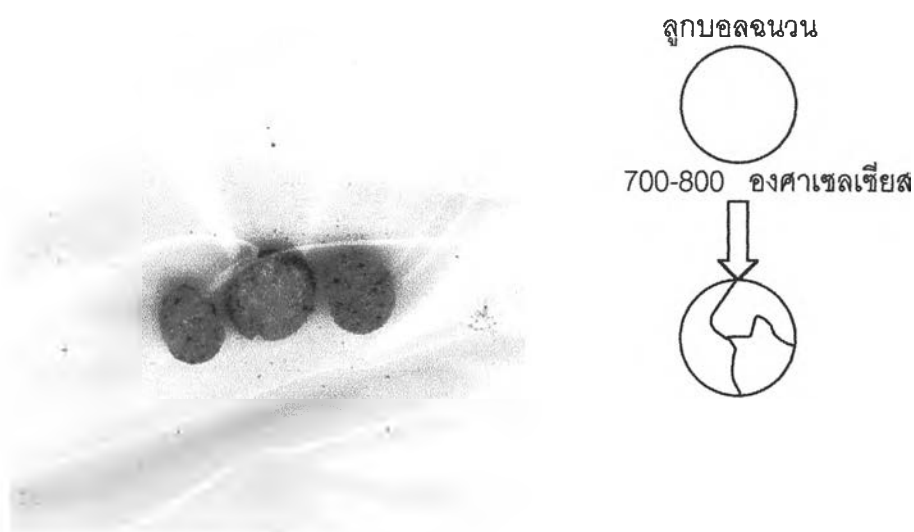
4.4 และรูปที่ 4.1

โดยร้อยละการแตกกระจายของลูกบอลจนวนเท่ากับ 5-10 โดยน้ำหนัก (ภาคผนวก จ)

ตารางที่ 4.4 แสดงลักษณะการแตกกระจายของลูกบอลจนวนเก้าแกลบกับดินดำที่องค์ประกอบต่างๆ กัน

องค์ประกอบในลูกบอลจนวน		ไม่แตกกระจาย	แตกกระจายน้อย	แตกกระจายมาก
ร้อยละเก้าแกลบในวัตถุดิบแห้ง	ปริมาณแป้งเปียกร้อยละ 5,10 (กก./กก.วัตถุดิบแห้ง)			
50	1.0 – 1.2		**	
60	1.0 – 1.2		⊕	
70	1.0 – 1.2		⊕	

**ไม่ได้ทำการทดสอบเนื่องจากที่สัดส่วนขององค์ประกอบดังกล่าวไม่คุ้มค่าต่อการผลิต

รูปที่ 4.1 ลักษณะการแตกของลูกบอลฉนวนแก้วเคลือบและดินดำที่อุณหภูมิ 700-800 องศาเซลเซียส

4.3.2 ลักษณะการลุกไหม้ของลูกบอลฉนวนที่อุณหภูมิสูง (700-800 องศาเซลเซียส)

ในระหว่างการทดลองลักษณะการแตกตัวของลูกบอลฉนวนพบว่าลูกบอลฉนวนเกิดการลุกไหม้ด้วยโดยองค์ประกอบลูกบอลฉนวนที่ผสมแป้งเปียก ร้อยละ 10 มีการลุกไหม้มากเนื่องจากแป้งมันสำปะหลังเป็นสารอินทรีย์จึงติดไฟได้ ซึ่งถ้าใช้ลูกบอลฉนวนในอุตสาหกรรมอาจจะเกิดอันตรายได้ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ในหัวข้อต่อไปจึงใช้ร้อยละแป้งในแป้งเปียก เท่ากับ 5 ตลอดการทดลอง

ตารางที่ 4.5 การลุกไหม้ของลูกบอลฉนวนที่อุณหภูมิ 700-800 องศาเซลเซียส

ร้อยละแป้งเปียกในลูกบอลฉนวน	การลุกไหม้
5	ไม่มี
10	มี

4.4 การทดสอบหาค่าความทนทานของลูกบอลฉนวนเก้าแกลบกับดินดำ

ลูกบอลฉนวนเมื่อผ่านการขึ้นรูปได้แล้วจะต้องทดสอบค่าความทนทานเพื่อนำค่าที่ได้มาพิจารณาความเป็นไปได้ในการบรรทุกขนส่ง ผลการทดลองโดยแปรเปลี่ยนค่าร้อยละเก้าแกลบในลูกบอลฉนวนระหว่าง 50 ถึง 70 ได้ค่าอยู่ในช่วง 105 ถึง 120 นิวตันต่อตารางเซนติเมตร ดังแสดงในตารางที่ 4.6 ซึ่งมากเพียงพอต่อการกระแทกจากการโยนจากที่สูงและการถูกทับถมกันเองในระหว่างการขนส่ง (ข้อมูลโดย บริษัท ไทยพาวเวอร์ ซัพพลาย จำกัด)

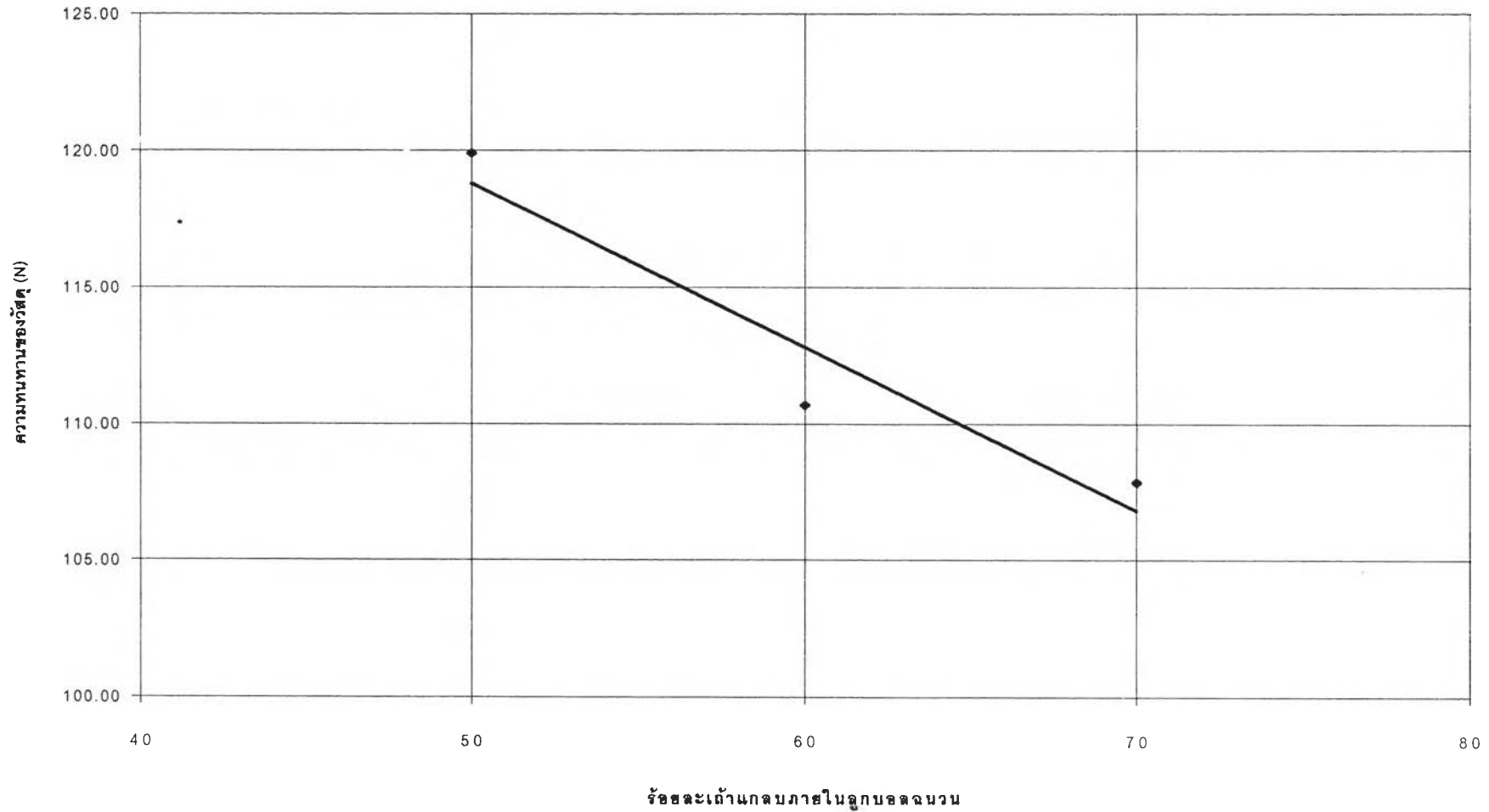
จากรูปที่ 4.2 จะได้แสดงผลขององค์ประกอบภายในของลูกบอลฉนวนเก้าแกลบว่ามีแนวโน้มลดลงเมื่อเพิ่มร้อยละของเก้าแกลบขึ้น เนื่องจากลูกบอลฉนวนเก้าแกลบมีความหนาแน่นลดลงเพราะว่าขนาดของอนุภาคเก้าแกลบมีขนาดใหญ่ทำให้การจับตัวกันของอนุภาคไม่แน่นเพราะมีอนุภาคขนาดเล็ก คือ ดินดำไปเติมในส่วนที่เป็นช่องว่างระหว่างอนุภาคของเก้าแกลบลดลงตามอัตราส่วนของร้อยละเก้าแกลบที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.6 ค่าความหนาแน่นของลูกบอลฉนวนแก้วเคลือบดินดำ

องค์ประกอบลูกบอลฉนวน	wt (g)	D (cm)	thick (cm)	Area (cm ²)	Volume (cm ³)	load (N)	Stress (N/cm ²)
แก้วเคลือบร้อยละ 50	69.31	5.31	4.71	22.10	104.10	2650.00	119.89
แก้วเคลือบร้อยละ 60	66.08	5.26	4.67	21.73	101.55	2405.00	110.67
แก้วเคลือบร้อยละ 70	70.49	5.33	4.69	22.29	104.51	2402.50	107.88

I20691191

รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความทนทานของวัสดุกับสัดส่วนขององค์ประกอบในลูกบอลจนวนดำกลับกับดินดำ

4.5 การหาค่าการนำความร้อนของลูกบอลฉนวน

ค่าสภาพการนำความร้อนจากฉนวนแก้วเคลือบ โดยให้มีรูปทรงเป็นทรงกระบอก เส้นผ่านศูนย์กลาง เท่ากับ 10 cm หนา 1 cm โดยทำการขึ้นรูปฉนวนแก้วเคลือบหลังจากการผสมต่างเวลากัน แล้วนำมาหาค่าการนำความร้อน แล้วหาค่าเฉลี่ยโดยตั้งสมมุติฐานว่าค่าการนำความร้อนที่หาได้นี้เป็นตัวแทนของค่าการนำความร้อนทุกมิติ ผลการทดลองได้ค่าดังนี้

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อนผลิตภัณฑ์ลูกบอลฉนวน

รัศมี	0.05 ± 0.002	m
พื้นที่หน้าตัด	0.00785 ± 0.004	m^2
ความหนา	0.01 ± 0.001	m
ผลต่างระหว่างอุณหภูมิ	25 ± 0.1	K
ปริมาณความร้อน	1.05 ± 0.01	W

ได้ค่าการนำความร้อนของลูกบอลฉนวนเท่ากับ $0.0535 \pm 0.0005 \text{ W/m.K}$

(กรรมวิธีการหาค่าการนำความร้อนของลูกบอลฉนวนแสดงในภาคผนวก ก)

4.6 ส่วนเพิ่มเติมในงานวิจัย

งานวิจัยในหัวข้อที่ 4.3 ลักษณะการแตกกระจายของลูกบอลจนจนนวดได้ค่าที่ไม่เป็นที่น่าพอใจจึงได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาองค์ประกอบที่จะใช้เปรียบกับองค์ประกอบแก้วเคลือบดินดำ คือ แก้วลอยถ่านหิน เพราะเป็นวัสดุเหลือทิ้งและมีความบริสุทธิ์สูง

4.6.1 หออัตราส่วนที่เหมาะสมในขึ้นรูปลูกบอลจนจนนวดแก้วเคลือบและแก้วลอย

ผลการทดลองที่ได้เหมือนกับผลการทดลองที่ได้จากของผสมแก้วเคลือบกับดินดำในตารางที่ 4.2 เพราะว่าขนาดอนุภาคของดินดำกับแก้วลอยและความหนาแน่นเชิงปริมาตรของวัสดุ (ภาคผนวก ง) ทั้งสองอย่างมีค่าที่ใกล้เคียงกัน

4.6.2 ผลวิเคราะห์สมบัติโดยประมาณของลูกบอลจนจนนวดแก้วลอย

ผลการวิเคราะห์สมบัติโดยประมาณ ผลิตภัณฑ์ลูกบอลจนจนนวดแก้วเคลือบกับแก้วลอยในตารางที่ 4.8 พบว่า มีค่าคาร์บอนคงตัวในร้อยละที่ไม่เกินร้อยละ 5 ค่าที่ได้คือ ร้อยละ 0.79

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์สมบัติโดยประมาณของผลิตภัณฑ์ลูกบอลจนจนนวดแก้วเคลือบกับแก้วลอย ภาวะปราศจากความชื้นที่ร้อยละแก้วเคลือบ 70 ในวัตตฤติบแห้ง

ชนิดของวัตตฤติบ	ลูกบอลจนจนนวดแก้วเคลือบ กับแก้วลอย
ร้อยละ VM	7.91
ร้อยละ ASH	91.28
ร้อยละ FC	0.79

(*อัตราส่วนวัตตฤติบแห้งต่อปริมาณแบ่งเปียกร้อยละ 5 เท่ากับ 1 ต่อ 1)

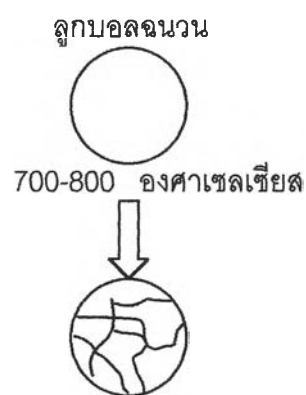
4.6.3 ลักษณะการแตกกระจายของลูกบอลฉนวนแก้วเคลือบและแก้วลอยที่อุณหภูมิสูง (700-800 องศาเซลเซียส)

จากผลการทดลองได้ค่าที่สามารถนำไปใช้งานได้ดี (บริษัท ไทยพาวเวอร์ ซัพพลาย จำกัด) ดังแสดงในตารางที่ 4.9 และรูปที่ 4.3 โดยร้อยละการแตกกระจายเท่ากับ 40-50 โดยน้ำหนัก

ตารางที่ 4.9 ลักษณะการแตกกระจายของลูกบอลฉนวนแก้วเคลือบกับดินดำที่องค์ประกอบต่างๆ กัน

องค์ประกอบในลูกบอลฉนวนฉนวน		ไม่แตกกระจาย	แตกกระจาย น้อย	แตกกระจาย มาก
ร้อยละแก้วเคลือบ	ปริมาณแป้งเปียกร้อยละ 5 (กก./กก.วัสดุดิบแห้ง)			
50	1.0 – 1.2	- **		
60	1.0 – 1.2			⊕
70	1.0 – 1.2			⊕

**ไม่ได้ทำการทดสอบเนื่องจากที่สัดส่วนขององค์ประกอบดังกล่าวไม่คุ้มค่าต่อการผลิต

รูปที่ 4.3 ลูกบอลฉนวนแก้วเคลือบกับแก้วลอยจากการทดสอบที่อุณหภูมิ 700-800 องศาเซลเซียส

4.6.4 การทดสอบหาค่าความทนทานของลูกบอลจนวนเก้าแกลบกับเก้าลอย

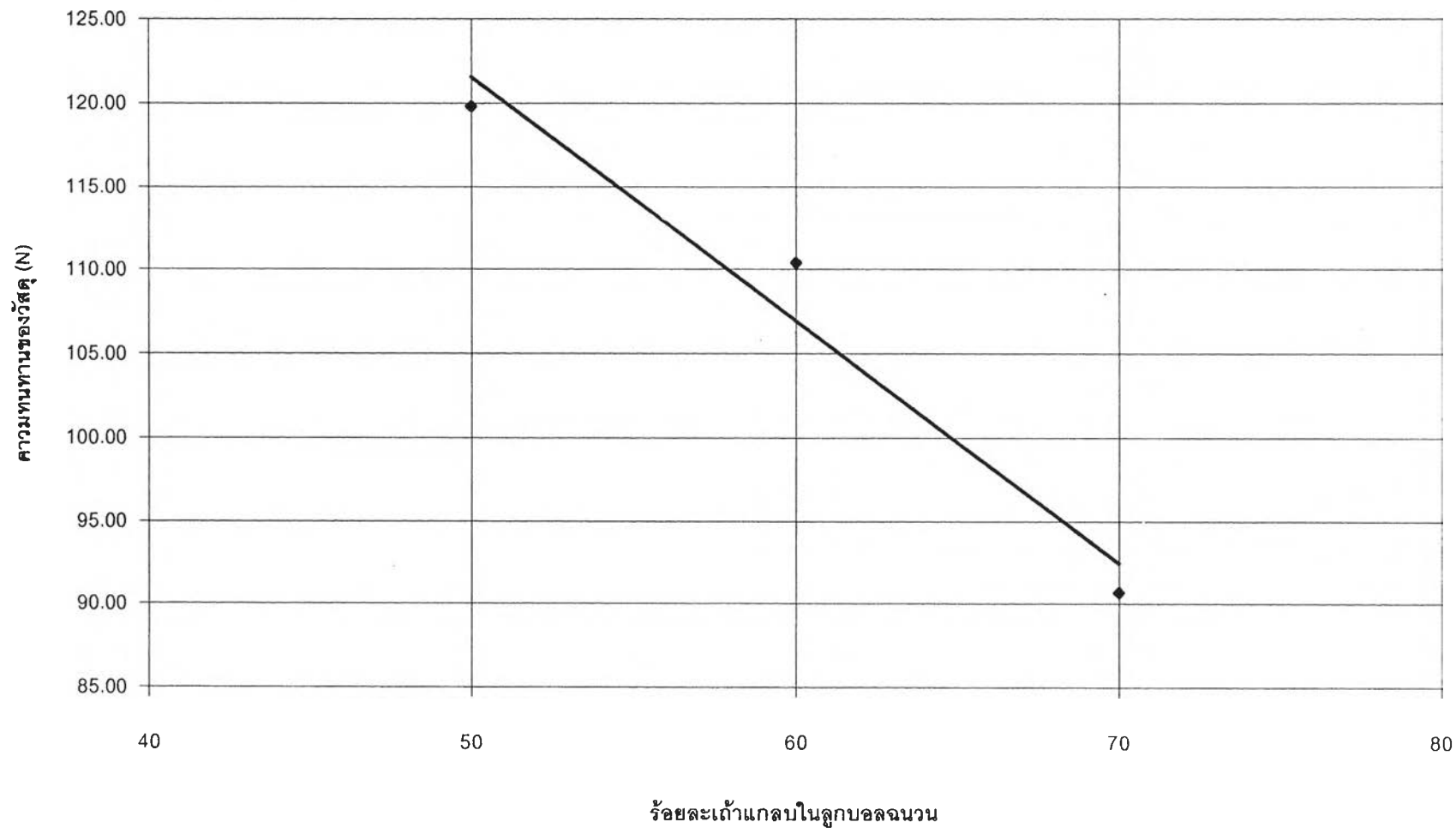
ผลการทดลองโดยแปรเปลี่ยนค่าร้อยละเก้าแกลบในลูกบอลจนวนระหว่าง 50 ถึง 70 ได้ค่าอยู่ในช่วง 90 ถึง 120 นิวตันต่อตารางเซนติเมตร ดังแสดงในตารางที่ 4.10

จากรูปที่ 4.4 จะได้แสดงผลขององค์ประกอบภายในของลูกบอลจนวนเก้าแกลบว่ามีแนวโน้มลดลงเมื่อเพิ่มร้อยละของเก้าแกลบขึ้น เนื่องจากลูกบอลจนวนเก้าแกลบมีความหนาแน่นลดลงเพราะว่าขนาดของอนุภาคเก้าแกลบมีขนาดใหญ่ทำให้การจับตัวกันของอนุภาคไม่แน่นเพราะมีอนุภาคขนาดเล็ก เมื่อเก้าลอยไปเติมในส่วนที่เป็นช่องว่างระหว่างอนุภาคของเก้าแกลบลดลงตามอัตราส่วนของร้อยละเก้าแกลบที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4.10 ค่าความหนาแน่นของลูกบอลฉนวนแก้วเคลือบกับแก้วลอย

องค์ประกอบลูกบอลฉนวน	wt (g)	D (cm)	thick (cm)	Area (cm ²)	Volume (cm ³)	load (N)	Stress (N/cm ²)
แก้วเคลือบร้อยละ 50	64.46	5.44	4.51	23.243	104.713	2785.00	119.82
แก้วเคลือบร้อยละ 60	63.05	5.53	4.40	24.040	105.839	2655.00	110.45
แก้วเคลือบร้อยละ 70	65.69	5.38	4.63	22.692	105.054	2060.50	90.66

รูปที่ 4.4 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าความทนทานของวัสดุกับสัดส่วนขององค์ประกอบในลูกบอลจนวนเก่าแก่กับเก่าลอย

4.6.5 การหาค่าการนำความร้อนของลูกบอลฉนวนแก้วเทียบกับแก้วลอย

ในงานวิจัยนี้ได้ทำการทดลองวัดค่าการนำความร้อนของฉนวนแก้วเทียบกับแก้วลอยพร้อม ๆ กันกับหัวข้อที่ 4.5 ซึ่งได้ผลการทดลองเหมือนกัน เนื่องจากวัสดุที่ใช้มีสมบัติเป็นฉนวนความร้อนเหมือนกัน

4.7 สมบัติต่าง ๆ ที่ได้จากการทดลองลูกบอลฉนวนแก้วเทียบกับดินด้ากับลูกบอลฉนวนแก้วเทียบกับแก้วลอย

ตารางที่ 4.11 สมบัติต่าง ๆ ที่ได้จากการทดลองลูกบอลฉนวนแก้วเทียบกับดินด้ากับลูกบอลฉนวนแก้วเทียบกับแก้วลอย

สมบัติต่างๆ	ลูกบอลฉนวนแก้วเทียบกับดินด้า	ลูกบอลฉนวนแก้วเทียบกับแก้วลอย
การขึ้นรูป	ขึ้นรูปได้ดี	ขึ้นรูปได้ดี
ร้อยละการแตกกระจายที่อุณหภูมิสูง	5-10	40-50
ค่าความหนาแน่นของวัสดุ (นิวตันต่อตารางเซนติเมตร)	105-120	90-120
สัมประสิทธิ์การนำความร้อน (W/m.K)	0.05	0.05